

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 940 ²	Ἑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου Κυριακὴ 2 Φεβρουαρίου 2014 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Θέλεις νὰ δῆς τὸ Χριστό;

Τὴν πρώτη (1η) Ἰανουαρίου ἦταν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Χθὲς πρώτη (1η) Φεβρουαρίου ἦταν τοῦ ἁγίου Τρύφωνος. Καὶ σήμερα; Σήμερα δὲν ἑορτάζει ἅγιος. Ἐορτάζει ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς πίστεώς μας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἶνε δεσποτικὴ ἑορτή, ἡ **ἑορτὴ τῆς Ἑπαπαντῆς**. Τί εἶνε ἡ Ἑπαπαντή; Μὲ ἀπλᾶ λόγια θὰ τὸ ἐξηγήσουμε.

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου, δὲν ἦταν μόνο ἄνθρωπος, ἦταν καὶ Θεός. Καὶ ὡς Θεὸς δὲν ὑπάρχει στιγμή τοῦ χρόνου ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχει. Ὑπάρχει πάντοτε. Εἶνε αὐτὸ ποὺ λέμε «*νῦν καὶ ἀεί*». Ἐμεῖς εἴμεθα στὸ «*νῦν*», τώρα, ἐνῶ ὁ Χριστὸς εἶνε καὶ στὸ «*ἀεί*», πάντοτε: «*...νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Ὡς Θεὸς λοιπὸν εἶνε αἰώνιος, ὡς ἄνθρωπος ὅμως, ποὺ ἐφόρεσε σάρκα, μπῆκε στὴν ἱστορία, στὸ χρόνο. Γεννήθηκε σὲ ὀρισμένο χρόνο καὶ τόπο, σὲ ἓνα μικρὸ χωριό. Γεννήθηκε σὰν ἓνα φτωχὸ νήπιο. Ἡ Μάνα του δὲν εἶχε ποῦ νὰ τὸν βάλῃ, καὶ τὸν ἔβαλε στὸ παχνὶ τῶν ζώων. Γεννήθηκε σὲ μιὰ σπηλιά, σ' ἓνα σταῦλο. Ποιὸς θὰ φανταζόταν, ὅτι **τὸ νήπιο ἐκεῖνο εἶνε ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου**;

Πέρασαν ἀπὸ τὴ Γέννησι σαράντα ἡμέρες. Τὴν τεσσαρακοστὴ ἡμέρα εἶχαν τότε συνήθεια, ὅπως καὶ τώρα, νὰ πηγαίνουν **τὸ βρέφος στὸ ναό**. Τὸ πήγαιναν γιὰ νὰ τὸ ἀγιάσουν, νὰ τὸ καθαρίσουν, νὰ σαραντίσῃ ἢ μάνα. Σήμερα δυστυχῶς ἄρχισαν αὐτὰ νὰ μὴν τὰ προσέχουν. Ἀμελοῦν. Θυμηθῆτε ὅμως τὰ λόγια μου· παιδί, ποὺ ἡ μάνα δὲν τὸ σαραντίζει, θὰ γίνῃ τέρας. Θὰ γεμίσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ κακούργους.

Συνήθιζαν, λοιπόν, οἱ Ἑβραῖοι στὶς σαράντα ἡμέρες νὰ φέρνουν τὸ παιδί στὸ ναό, καὶ συγχρόνως νὰ προσφέρουν δῶρα. Ἄν ἦταν πλούσιοι, πήγαιναν ἓνα βόδι, ἓνα δαμαλάκι· ἂν ἦταν φτωχοί, πήγαιναν ἓνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δυὸ μικρὰ περιστέρια. Γιατί; Γιὰ νὰ εὐ-

χαριστήσουν τὸ Θεό, ποὺ ἔδωσε τὸ παιδί. Διότι τὸ παιδί εἶνε ὁ μπουναμᾶς τοῦ οὐρανοῦ, τὸ πιὸ μεγάλο δῶρο. Δὲν πᾶ' νὰ ἔχη τὸ σπίτι ραδιόφωνα τηλεοράσεις κι ὅ,τι ἄλλο θέ'ς· ἂν μέσα σ' αὐτὸ δὲν ἀκούγεται κλάμα παιδιοῦ, κάτι λείπει. Γι' αὐτὸ οἱ γονεῖς νὰ εὐχαριστοῦν τὸ Θεό. Διότι τὸ παιδί δὲν τὸ ἔκανες ἐσύ – λάθος ἔχεις. Ἄμα ὁ Θεὸς δὲν εὐλογῆσῃ τὰ δέντρα, καρπὸ δὲν πιάνουν· κι ἄμα ὁ Θεὸς δὲν εὐλογῆσῃ τὴ γῆ, σπαρτὰ δὲν θερίζεις. Κι ἄμα ὁ Θεὸς δὲν εὐλογῆσῃ τὴν κοιλιά τῆς γυναίκας, ἂς πάῃ σ' ὄλους τοὺς γιατροὺς, παιδί δὲν κάνει. **Τὰ παιδιά τὰ δίνει ὁ Θεός**. Γι' αὐτὸ οἱ μανάδες πρέπει νὰ φέρνουν τὰ παιδιά τους στὴν ἐκκλησία ὅταν γίνονται σαράντα ἡμερῶν, νὰ τὰ σαραντίζουν καὶ νὰ εὐλογοῦνται. Αὐτὸ ἔκανε ἡ Παναγία, αὐτὸ νὰ κάνουμε κ' ἐμεῖς.

Ἡ Παναγία πῆρε στὴν ἀγκαλιά της τὸ Χριστὸ καὶ μαζί μὲ τὸν δίκαιο Ἰωσήφ τὸν προστάτη πῆγαν **στὸ ναὸ** τοῦ Σολομῶντος. Μαζί της πῆγαν κι ἄλλες γυναῖκες πλούσιες. Τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων εἶνε στοὺς πλουσίους. Ἐκεῖνη ἦταν φτωχιά καὶ κανεῖς δὲν τὴν πρόσεχε. Ἀλλὰ τί λέω; Κάποιος τὴν πρόσεξε. Ποιός; Ἐνας γέροντας ποὺ τὸν ἔλεγαν **Συμεών**. Τί ἦταν αὐτός; Αὐτὸς διάβαζε τὴν ἁγία Γραφή, διάβαζε τοὺς προφῆτας, καὶ ἀπὸ 'κεῖ ἔμαθε, ὅτι μιὰ μέρα «θὰ ἀνατείλῃ ἓνα ἄστρο» στὸν κόσμῳ· ἔμαθε, ὅτι θὰ ἔρθῃ «ἓνας ἄνθρωπος», ὁ Μεσσίας, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός (βλ. Ἰερ. 23,17). Ὁ Συμεὼν ὅμως λυπόταν ὅτι δὲν θὰ ζήσῃ **νὰ δῆ τὸ Χριστό**. Τέτοια λαχτάρα εἶχε. Καὶ ἔλεγε· Θεέ μου, ἄφησέ με νὰ ζήσω· **ἂς δῶ τὸ Χριστό** κι ἂς πεθάνω!... Καὶ ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχή του.

Τὴν ὥρα ποὺ ἡ Παναγία ἔφθανε στὸ ναό, ὁ Συμεὼν ἄκουσε φωνή· Πήγαινε τώρα στὸ ναό, κ' ἐκεῖ θὰ δῆς τὸ Χριστό!... Ἐκανε φτερὰ στὰ πόδια ὁ γέροντας καὶ νάτον στὸ ναό. Ἀλλὰ ἐκεῖ ἦταν πολλὲς γυναῖκες· ποιά ἀπ' ὅλες ἦταν ἡ Παναγία; Ὅπως ὁ Θεὸς φώτισε τὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο καὶ ἀνάμεσα στὶς

χιλιάδες που βαπτίζονταν εκεί στο ποτάμι διέκρινε το Χριστό, έτσι έδω το Πνεῦμα τὸ ἅγιο φώτισε τὸν Συμεὼν νὰ διακρίνη τὸ Χριστὸ καὶ νὰ καταλάβῃ ποιὰ εἶνε ἡ Παναγία. Καὶ τότε πλησίασε κοντά. Τὰ μάτια του βούρκωσαν. Ὑψωσε τὸ βλέμμα στὸν οὐρανό, πῆρε στὴν ἀγκαλιά του τὸ Χριστό, ἔκανε τὴν προσευχή του καὶ εἶπε· «*Nūn ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ...*» τώρα, λέει, ἄς πεθάνω· **εἶδα τὸ Χριστό** (Λουκ. 2,29).

Μετὰ ὁ Συμεὼν εἶπε· **Αὐτὸ τὸ παιδί θὰ συγκλονίση τὸν κόσμον**. Κανένας ἄλλος δὲν θ' ἀλλάξῃ τὸν κόσμον ὅπως αὐτό. Αὐτὸ τὸ παιδί ἄλλοι θὰ τὸ ἀγαπήσουν καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη του θὰ θυσιάσουν τὰ πάντα, κι ἄλλοι θὰ τὸ μισήσουν... Καὶ ἔτσι εἶνε. Τὸ Χριστὸ ἢ θὰ τὸν ἀγαπήσῃ ἢ θὰ τὸν μισήσῃ. Καὶ θὰ γίνῃ πόλεμος μεγάλος· οἱ ἀντίχριστοι θὰ τὸν πολεμοῦν, οἱ ἄλλοι θὰ τὸν λατρεύουν, καὶ τέλος θὰ νικήσῃ ὁ Χριστός.

Φαντάσου τώρα τὸ Συμεὼν νὰ βλέπῃ ἕνα μικρὸ παιδάκι καὶ νὰ λέῃ αὐτὰ τὰ πράγματα! Καὶ **τὰ βλέπουμε σήμερα πραγματοποιούμενα**.

Κατόπιν συνέχισε **πρὸς τὴν Παναγία**. Μάνα εὐλογημένη, μάνα εὐτυχισμένη, ἀλλὰ καὶ μάνα πικραμένη! Εὐλογημένη, γιὰ τὴν γέννησιν τὸ Χριστό. Πικραμένη, γιὰ τὴν θάττον δῆς τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ νὰ τὸν καρφώνουν οἱ ἀντίχριστοι, κ' ἐσένα μαχαίρι δίκικοπο θὰ περάσῃ τὴν καρδιά σου... Αὐτὰ εἶπε ὁ Συμεὼν.

Στὸ ναὸ ἦταν τότε καὶ μιὰ γριά χήρα 84 χρονῶν, ἡ **Ἄννα**. Αὐτὴ παντρεύτηκε, ἔζησε 7 χρόνια μὲ τὸν ἄντρα της, μετὰ χήρεψε καὶ δὲν ἦλθε σὲ δεύτερο γάμο, δὲν ξαναπαντρεύτηκε. Γιὰ μιὰ φορὰ παντρεύονται οἱ ἄνθρωποι. Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἔτσι ἦταν. Γιὰ ἰδέστε καὶ τὰ τρυγόνια. Ἔχουν ἀγάπη. Σκότωσε ὁ κυνηγὸς τὸ ἄρσενικό; τὸ θηλυκὸ δὲν ζευγαρώνει πλέον μὲ ἄλλο ἄρσενικό. Γι' αὐτὸ λένε «ἀγαπιοῦνται σὰν τὰ τρυγόνια». Τώρα ὅμως βλέπεις τὸν ἄλλο, ἀκόμα δὲν ἔθαψε τὴ γυναῖκα του καὶ ζητάει νέα γυναῖκα· καὶ βλέπεις τὴν ἄλλη, ἀκόμα δὲν ἔθαψε τὸν ἄντρα της καὶ ζητάει δεύτερο ἄντρα. Ὅχι, δὲν εἶνε ἔτσι τὰ πράγματα. Ἐνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναῖκα εἶνε ὁ ἰδεώδης γάμος ποὺ εὐλογεῖ ὁ Χριστός.

Ἔτσι ἔζησε ἡ Ἄννα. Καὶ τώρα δὲν πῆγαινε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι νὰ κουτσομπολεύῃ καὶ νὰ κατακρίνῃ. Ἦταν διαρκῶς στὸ ναὸ, νῆστευε, προσευχόταν, ὑπηρετοῦσε τὸ Θεὸ καὶ διάβαζε τὴ Γραφή. Κι ὅταν **εἶδε τὸ Χριστὸ** στὴν ἀγκαλιά τοῦ Συμεὼν, ἔτρεξε κι αὐτὴ κοντά, δοξολογοῦσε τὸ Θεὸ καὶ κήρυττε τὸ Χριστὸ στοὺς προσκυνητάς.

* * *

Αὐτὴ εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς. Μπορεῖ τώρα κάποιος νὰ πῇ· Ἄχ πόσο ἤθελα κ' ἐγὼ νὰ ζοῦσα τότε καὶ νὰ δῶ τὸ Χριστό!... Ὑπάρχει σήμερα τέτοια λαχτάρα; **Ἐπιθυμοῦμε νὰ δοῦμε τὸ Χριστό**, ὅπως ὁ Συμεὼν καὶ ἡ Ἄννα;

Ἄλλ' ἂν ζητοῦμε αὐτό, τὸ ἔχουμε. Ὑπάρχει τρόπος νὰ δῆς τὸ Χριστό. Ποῦ νὰ τὸν δῆς; **Ἐδῶ**. Δὲν εἶνε ἀνάγκη οὔτε στὰ Ἱεροσόλυμα νὰ πᾶς, οὔτε στὰ οὐράνια ν' ἀνεβῆς, οὔτε δράματα νὰ δῆς. **Μπορεῖς νὰ δῆς τὸ Χριστὸ στὴν Ἐκκλησία!** Ἀπίστευτο, ἀλλὰ ἀληθινό.

Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια, ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἅγιοι, ἄς μὴν εἶχαν σχολεῖα, εἶχαν ὅμως Θεό. Ἔρχονταν στὴν ἐκκλησία, κι ὅταν ἔβγαινε τὸ δισκοπότηρο, –δὲν εἶνε ψέμα– ἔβλεπαν τὸ Χριστό, τὴν Παναγία, ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους· γιὰ τὴν εἶχαν μάτια ἀγγελικά. Ἐμεῖς τώρα ἔχουμε μάτια κτηνώδη (μάτια σκύλου, μάτια χοίρου, μάτια τίγρεως, μάτια λιονταριοῦ). Καὶ τέτοια μάτια δὲν εἶνε ἄξια νὰ βλέπουν τέτοια δράματα. Ὅταν τὰ χέρια καὶ τὰ κορμιά εἶνε ἀκάθαρτα, τότε καὶ τὰ μάτια εἶνε ἀμαρτωλὰ καὶ ἀνάξια. Γιὰ νὰ δῆς τὸ Χριστό, **πρέπει νὰ χῆς καθαρὴ τὴν καρδιά** (βλ. Ματθ. 5,8).

Ἐδῶ εἶνε ὁ Χριστός. Ὅσα λέει ὁ παπᾶς κι ὁ ψάλτης, ὅλα εἶνε λόγια τοῦ Χριστοῦ. Μὰ δὲν τὰ καταλαβαίνουμε. Γιὰ τὴν ἄν πάρῃς μιὰ κιθάρα ἢ ἕνα βιολὶ καὶ πᾶς καὶ παίξῃς σ' ἕνα στάβλο, τὰ γαιδούρια δὲν καταλαβαίνουν τὴ μουσικὴ σου· αὐτὰ θέλουν σανό. Καὶ ἂν μπροστὰ στὰ γουρούνια πετάξῃς διαμάντια, δὲν συγκινοῦνται· αὐτὰ θέλουν λάσπη καὶ ἀκαθαρσία. Καὶ οἱ ἄνθρωποι σήμερα δὲν θέλουν διαμάντια καὶ πολύτιμα πράγματα· θέλουν ψευτιές, ποὺ ἔχει τὸ ράδιο καὶ ἡ τηλεόρασι. Ἐκεῖ τὸ αὐτάκι μας καὶ ἐκεῖ τὰ μάτια μας, ὦρες ὀλόκληρες, νὰ δοῦμε κορμιά γυμνά, ν' ἀκούσουμε τραγούδια αἰσχρά...

Ἀδέρφια μου, δὲν λέω ψέματα. Σὰς λέω τὴν ἀλήθεια, ποὺ κι ἂν ἐμεῖς τὴν ἀρνηθοῦμε, κι αὐτὲς οἱ πέτρες θὰ τὴ φωνάξουν· ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός! Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε ἡ ἀλήθεια· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε τὸ ψέμα. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε ἡ δικαιοσύνη, ἡ λευτεριά, ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ὁ παράδεισος· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε ἡ ἀδικία, ἡ σκλαβιά, τὸ μῖσος, ὁ πόλεμος, ἡ κόλασι. Διαλέξτε καὶ πάρτε. Κλειστε τὰ ραδιόφωνα, κλειστε τὴν τηλεόρασι, κι **ἀνοῖξτε τὴν καρδιά σας** νὰ μῆ ὁ Χριστός, **νὰ δῆτε τὸ Χριστό**· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**